

givers vegne, skal være i besiddelse af en skriftlig fuldmagt fra arbejdsgiveren eller et andet dokument, der viser, at han optræder på arbejdsgiverens vegne.

(2) Dette dokument bør være affattet på eller oversat til udvandringslandets officielle sprog og bør indeholde alle nødvendige oplysninger vedrørende arbejdsgiveren, arten og omfanget af den hvervning, introduktion eller anbringelse, som mellemmanden skal foretage, samt om den tilbudte beskæftigelse, herunder aflønningen.

14. (1) Den faglige udvælgelse af personer, der rejser til udlandet med henblik på beskæftigelse, bør foretages på en sådan måde, at migrationen begrænses mindst muligt, samtidig med at man sikrer sig, at migranterne har de fornødne kvalifikationer til at udføre det krævede arbejde.

(2) Ansvar for denne udvælgelse bør henlægges

(a) til officielle organer; eller

(b) eventuelt til behørigt autoriserede private organer i indvandringslandet, og, såfremt hensynet til migranten gør det nødvendigt, under tilsyn af den kompetente myndighed i udvandringslandet.

(3) Retten til at drive udvælgelsesvirksomhed bør være betinget af forudgående tilladelse fra den kompetente myndighed i det territorium, hvor den omhandlede virksomhed finder sted, i de tilfælde og under de forhold, som måtte være foreskrevet ved lov eller administrative forskrifter i dette territorium eller ved overenskomst mellem regeringen i udvandringslandet og regeringen i indvandringslandet.

(4) Personer, der påtænker at rejse til udlandet med henblik på lønnet beskæftigelse, bør såvidt muligt før deres afrejse fra udvandringslandet med henblik på faglig og lægelig udvælgelse udspørges af en repræsentant for den kompetente myndighed i indvandringslandet.

(5) Såfremt hvervningen finder sted i tilstrækkeligt stort omfang, bør der træffes foranstaltninger til nøje kontakt og forhandlinger mellem de kompetente myndigheder i de pågældende ud- og indvandringslande.

(6) Den i (1)—(5) i nærværende stykke omhandlede virksomhed bør udøves så nær som muligt ved det sted, hvor den pågældende hverves.

15. (1) Der bør ved overenskomst drages omsorg for, at en person, der udvandrer med henblik på varig beskæftigelse, kan få tilladelse til straks eller senere at få sin familie med.

(2) Der bør ydes en sådan udvandrers familie, der har fået tilladelse til at ledsage ham eller senere slutte sig til ham, særlige rejselettelser både fra ud- og indvandringslandets side.

(3) I den i nærværende stykke omhandlede forstand bør en udvandrers familiedømlemmer omfatte hans hustru og mindreårige børn; anmodninger om, at også andre familiedømlemmer, over for hvilke den pågældende udvandrer har forsørgerpligt, må komme i betragtning, bør tages under velvillig overvejelse.

V.

16. (1) Personer, der rejser til udlandet med henblik på lønnet beskæftigelse, og som har fået tilladelse til at bosætte sig i et territorium, samt de familiedømlemmer, som har fået tilladelse til at ledsage dem eller senere slutte sig til dem, bør såvidt muligt beskæftiges på samme vilkår, som det pågældende lands egne statsborgere.